

Liten Tysk Vedder

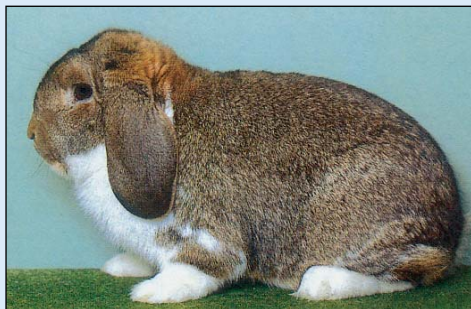

Tatt opp i tysk standard i 1968

Som navnet forteller oss, regnes Liten Tysk Vedder for en tysk rase. Ser vi på bildene er det nesten umulig å se om det er Fransk Vedder eller Liten Tysk Vedder. Noe vanskelig, eller et «kunsstykke» har det ikke vært å avle fram en Vedder på rundt 3,5 kg. Det fremkommer heller i historikken hvem som fremavlet den, og det er her mer naturlig å se på historien til vår minste vedderrase, Dvergvedder, fremavlet i Holland, av Adrian de Cock. Han påbegynte arbeidet i 1950 og avsluttet i 1964 med å få Dvergvedder godkjent. Her er det klart at han i sitt avlsarbeid (som startet med Fransk Vedder x Hermelin), hadde dyr i mellomstørrelse. Men, som de Cock sa selv: *Jeg overveide om det kanskje på denne veien ville være klokt å få anerkjent en mellom-*

stor, men mitt mål var jo å komme frem til en liten, en dverg. Derfor reagerte de Cock på at det i det tyske fagblad, Deutscher Kleintier-Züchter i 1982 sto en artikkel om hvordan Deutsche Kleinwiddler ble fremavlet. For å gjøre dette mer spennende var det oppramset en lang liste med kaninraser som hadde vært med i avlsarbeidet (som å sammenligne med å få folk til å tro på julenissen). Fransk Vedder og Dvergvedder hadde vi, og da var det ikke mye som skulle til for å få en mellomting.

Men, det var tyske oppdrettere som fikk den godkjent og i Tyskland ble den tatt opp i standarden i 1968. I Holland ble den tatt opp i 1976, under navnet Duitse Hangoor (Tysk Vedder), så selv om noe av materialet kom fra Holland, anerkjente de den som en tysk rase. I Europastandarden

To Deutsche Kleinwidder fra hjemlandet, t.v. ei flott rasetypisk hu med god kropp og meget bra presentasjon – t.h. en hann, og her kan en vel si: En typisk tysk representant for rasen, med «litt av en skalle» og kraftige gode brede ører

har den navnet Kleine Widder, altså Liten Vedder. – Må også her forklare at i Tyskland heter originalen, altså den franske; Deutsche Widder. – Liten Vedder ble tatt inn til Danmark av Jørn Clevin i 1979 og han utstilte 3 dyr på LU-1980 i Hjørring med det formål å få den opptatt i Nordisk Standard og ble tatt inn fra 1.10.1980.

Vekten - var et problem i starten

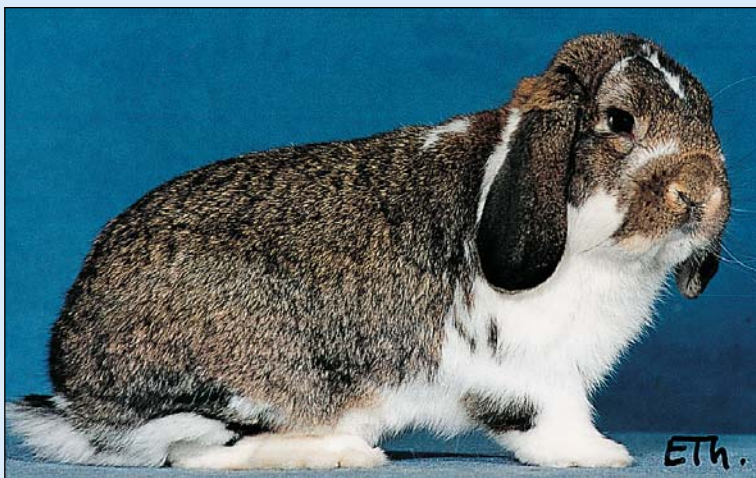
Liten Tysk Vedder ble ved opptagelsen i 1980, satt i samme vektklasse som smårasene, altså voksenvekt fra 2,5 til 3,2 kg. Det skulle vise seg etter kort tid å måtte

endre på vektskalaen. Liten Tysk Vedder har nå 5p ved voksenvekt fra 3 til 4 kg. I Tysk- og Europastandard oppgis vekten fra minimum 3 kg - til maks 3,5 kg.

Rasebeskrivelsen satt i nordisk standard i 1980 ble det gjort «enkelt», da det på alle punkter ble vist til Fransk Vedder, slik at rasen var en «kopi i litt mindre størrelse». Vekten er nevnt, og så er det ørelengden, som målt fra spiss til spiss, er minimum 30 cm og høyst 36 cm. Med andre ord: Ørelengde under 30 cm er diskvalifiserende, og likeså over 36 cm, som også er det samme i Tysk- og Europastandarden.

Bildet side 4 er ei dansk L.T.V.-hu fra Carl Aage Sørensen, som jobbet mye med rasen i mange, mange år (ørene virker ser litt lange ut).

Til høyre en svensk L.T.V. (ørene virker noe korte).

Rasepreg og eksteriør

Fransk Vedder ble presentert her i TK nr 7, 2011, og Liten Tysk Vedder har jo den samme eksteriørbeskrivelse, men det blir noe enkelt i en egen rasepresentasjon å kun henvise til en annen rase. Vi tar derfor å ser på det viktigste og starter med hodet, som både hos hanner og hunner er kraftig. Hannens hode er kortere og mer krummet, har god bredde og fyldige kjever. Hunnens hode er smalere, men også her gjelder det å ha kort, bred og bøynd avrundet hodeform. Halsen er meget kort og kraftig, eller en kan si den skal være «usynlig», slik at hodet sitter tett og rett på kroppen. Så var det ørestillingen: De skal henge «slapt ned» ut i fra kronen. Øverst på hodet, har vi to øreknuter, som skal være godt behåret. Når en Vedder ses

Slik skal en vedder-kropp være

fra siden, henger ørene rett ned. Sett forfra ses ørene som en svak bue, som en hestekoform. Ørene er kraftige og skal være godt behåret. Ørelengde skal harmonere i forhold til kroppstørrelsen. Kroppsformen skal være kraftig og kompakt, som er det typiske for en Vedder. Av

To danske dyr og jeg er sikker på at både unghannen til venstre og den eldre hann til høyre, har satt spor etter seg i avlen (både der og her til lands). Vil minne om hva som står i Standarden under - Rasepreg og Presentasjon: «For alle raser gjelder det at kaninens framlabber løfter opp kroppen». – Begge bildene vil jeg si er fantastiske og «glir rett inn i læreboka». Unghannen med flott utstråling og presentasjon, og den eldre hann viser ørenes hestekoform

alle raser har Vedder den korteste kropp i forhold til vekten. Den korte kropp, har god bredde foran og bak, som gir den preg av tyngde. Brystet er meget bredt. Rygglinjen går fra nakken til krysset, som en myk bue, og derifra i en pent avrundet kvartsirkel som slutter ved halen. Rygg og nakke er meget bred og kraftig med god kjøttfylde og muskulatur.

De kraftige beina er også med på å gi det rette vedderpreget. Frambenene er kraftige, meget korte og bredt stilte, slik at den får lav kroppsstilling. Men, en vedder skal allikevel løfte seg opp og vise sin utstråling og kraft, og ikke trykke seg ned.

En eldre avlshann ute i engen på Tvis hos Carl Aage Sørensen

Pelsen: Her jobber oppdretterne med den oppgaven, da det forekommer en del dyr innen alle de 3 vedderrasene som sliter med for myk og bløt pels, som i de fleste tilfeller skyldes forholdet mellom ullhår og dekkhår (for lite antall dekkhår gir en myk pels).

Oddvar Stangeland, vedder-entusiast til fingerspissene. Liten Tysk Vedder har vært i stallen i over 10 år

En flott hann 11mnd til Oddvar – 96p